

Testirali smo vjerojatno najsnažniji i najsportskiji četverocikl koji je ikad prešao granice Tajvana. Dobar ovjes, zavidna stabilnost i snažan motor pružili su nam obilje zabave. S druge strane su se presnažne integralne kočnice, loše podešeni rasplinjač i mekano korito rijeke potrudili da naš zajednički put ne bude uvijek posut ružama

Osmi putnik s Dalekog istoka

PIŠE: TOMISLAV BEŠENIĆ
FOTO: MARKO GUZINA

Ako vam je u ovo doba prošle godine na spomen imena Dinli zasvjetila žarulja u glavi, onda priznajemo da ste stvarno dobar poznavatelj svjetske moto produkcije. Pa ipak, iako je kod nas gotovo neoznat, iza Dinlijia je desetogodišnje iskustvo bavljenja četverociklima, tako da nemali broj "jedinki" ovog tajvanskog proizvođača stvara buku u različitim kutovima kugle zemaljske.

Nama je priča postala zanimljiva prošle godine, kada je Dinli dobio svog hrvatskog zastupnika, no gledajući globalno, Dinlia su počeli ozbiljnije shvaćati onog trenutka kada je od tipičnog proizvođača jeftinih skutera i četverocikala namijenjenih mlađoj populaciji odlučio zakoračiti u svijet proizvođača četverocikala ozbiljnije zapremine.

Takva se metamorfoza ne može postići preko noći, jer iako su četverocikli relativno nova kategorija vozila, najveći svjetski proizvođači su imali sasvim dovoljno vremena da suvereno zavladaju tržišnim segmentnom kapacitetnijih quad-ova, ne ostavivši pritom previše prostora za nadolazeće proizvođače poput Dinlijia. No, ako ih ne možeš pobijediti, možeš im se pri-družiti. U tom je duhu Dinli dugo "ljubovao" s Polarisom, a kada je ta veza pukla, odlučili su zavesti nekog tko je bio siromašan poput crkvenog miša, a istovremeno bogat znanjem i modernom tehnologijom. Oko im je zapelo za posrnuvu tvrtku Cannondale, svjetski poznatog proizvođača enduro i supermoto motocikala vi-

soke tehnologije, koji je bio na rubu propasti i nije se mogao oduprijeti prosidbi Tajvanaca.

Trenutno najsnažniji potomak koji je proizašao iz tih Dinlijevih "ljubavnih avantura" s pristalicima "elitnog društva" nosi ime DMX 450 i na tog je člana svoje obitelji Dinli najviše ponosna. Istina, ne izgleda baš umiljato i na prvi pogled je jasno da se "fura" na agresivnost, no upravo je to ono što volimo kod četverocikala. Orebrena prednja maska i visoko podignuti, minimalistički izvedeni i stoga potpuno beskorisni blatobrani ostavljaju dojam da gledate izravnu u lice ljiga-

vom stvoru iz filmskog serijala "Alien". Dodatnu agresiju daje mu svjetlucavi prednji branik izveden u obliku slova V, a da sve ne bi bilo savršeno pobrinulo se prednje svjetlo krajnje neinventivnog oblika. Močno izgleda i pri pogledu s boka, iako je jasno uočljiv vizualni nerazmjjer između visine prednjih i stražnjih blatobrana, a tek nam pogled sa stražnje strane odaje da DMX 450 ima i nešto nježnosti u sebi. Sveukupno, Dinli djeluje vrlo atraktivno i tijekom testa je privlačio toliko pogleda, da će ga u tom pogledu moći nadmašiti samo ona mlađa ženska duša koja će ovog

Testirani DMX 450 bio je bogato opremljen, no uz sve videno na ovim slikama, budući se kupci dodatno mogu veseliti aluminijskim naplatcima i još ponekom zgodnom detalju kao dijelu serijske opreme

Zbog dugeg hoda
prednjeg i stražnjeg
ovjesa Dinli bez ikakvih
problema podnosi
skokove i vožnju grbavim
terenom

C I J E N A
46.000 kn

proljeća prva probiti led i prošetati se u bezobrazno kratkoj mini suknji i zavodljivom dekolteu.

Možda bismo mogli napisati još pokoju o njegovu izgledu, no budući smo se s ovim Dinlijem uglavnom družili na površinama pokrivenim mokrim snijegom i ljepljivim blatom, ubrzo smo ga zaprljali do neprepoznatljivosti, tako da smo se ostatak vremena u potpunosti posvetili otkrivanju njegovih skrivenih užitaka. A glavni izvor tih užitaka čvrsto je ugniježđen unutar klasičnog okvira izvedenog od čeličnih cijevi i samom svojom pojavitom nagovješće da ima što ponuditi.

Radi se o tekućinom hlađenom jednocilindričnom agregatu zapremine 448 ccm sa suhim karterom, dvije bregaste osovine i četiri ventila po cilindru. Zvuči jako dobro za jedan tajvanski četverocikl, zar ne? Stvari postaju još bolje kada se spomene da u otvorenoj verziji koju smo imali na testu razvija 46 KS pri 8.250 okr/min, dok u zatvorenoj verziji razvija zakonski ograničenih 20 KS. Da se radi o pravom stroju, postat će svjesni čim zapjeva svojih prvih par taktova po-praćenih grmljavom iz velikog ispušnog topa, koji zbog buke koju razvija baš i ne zasluzuje da

**Smještaj akumulatora,
neki spojevi plastika i
još pokoja sitnica kvare
inače dobar dojam**

ga nazovemo prigušivačem. Iako je DMX 450 bez sumnje snažan, deklariranih 46 KS nas nije pretjerano impresioniralo. Možda je svu tu "konjicu" prigušila nemala suha težina od 205 kg, no svejedno je u pogledu ubrzanja i ostvarene maksimalne brzine daleko najsnazniji četverocikl kojeg smo dosad imali na testu. Već je u trećoj brzini prebrz za većinu zatvorenih četverocikala, a kada smo brzine razvlačili do kraja, digitalni brzinomer je vrlo brzo počeo pokazivati troznamenkaste brojke. Ipak, voziti jedan četverocikl brzinom većom od 100 km/h znači nositi glavu u torbi, tako da sve brzinske potencijale ovog četverocikla mogu iskoristiti samo iskusni vozači hrabro srca. Dinli je vrlo stabilan četverocikl koji odlično drži pravac i posjeduje zavidni imunitet na uzdužne i poprečne ravnine, te vam stoga može dati lažni dojam sigurnosti, tako da ćete opasnosti kojima se izlažete pri velikim brzinama postati svjesni tek kada se nadete u situaciji u kojoj treba naglo zakočiti. Budući DMX ima izuzetno snažne kočnice koje je jako teško dozirati, gotovo je nemoguće izbjegći blokiranje stražnjih kotača koje će vam bitno otežati posao održavanog pravocrtnog kretanja.

Upravo su kočnice jedan od detalja koji nam se najmanje svidio i to iz nekoliko razloga. Prvi je taj što su presnaže, a to posebno vrijedi za stražnju disk kočnicu, koja blokira na najmanji dodir, a kako i ne bi, kada ima četveroklipnu kočionicu kliješta. Drugi je razlog taj što su kočnice integralnog tipa, što znači da se jednom polugom aktivira i prednja i zadnja kočnica. Takvo rješenje će možda pozdraviti početnici, no mi smo mišljenja

◀ DMX posjeduje bogatu instrument ploču, koja se sastoji od ekrana s tekućim kristalima i nekoliko kontrolnih žaruljica preslabog intenziteta

DMX 450 se odlikuje zavidnom stabilnošću u zavojima, te odličnim držanjem pravca

da integralni sustav nema što raditi na jednom tako snažnom četverociklu s izraženim sportskim ambicijama. Treći je razlog nemogućnost odgovarajućeg doziranja, a za to je dobrom dijelom zaslужan i nelogičan raspored komandi. Naime, kada desnom rukom pritisnete polugu kočnice, onda će jako zagrasti zadnja kočnica i istog trenutka blokirati bez obzira na vrstu podloge, a kada pritisnete nožnu polugu, onda će se trenutno i agresivno aktivirati sva tri diska i imat ćete osjećaj da se nos četverocikla želi zakopati u zemlju. Kao što smo i rekli, integralne kočnice na jednom ovakvom sportskom četverociklu predstavljaju nepraktično i nerazumno rješenje.

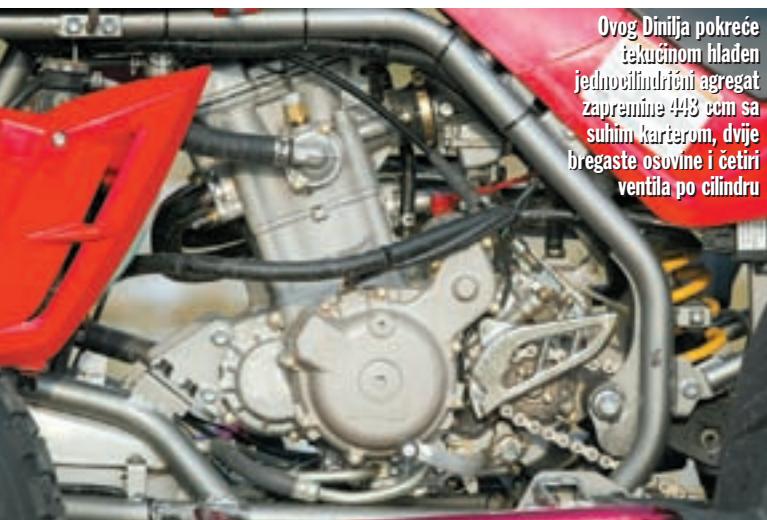
No, nije baš sve tako crno. Ukupni dojam popravlja kratki zaustavni put, kao i činjenica da se bogato opremljeni DMX 450 može pohvaliti opletenim kočnim crijevima koja bi trebala spriječiti "umaranje" kočnica kod dugotrajne agresivne uporabe.

A upravo je agresivna uporaba ono što ovom Dinliju najbolje pristaje. Kada smo ga vozili nježno, Dinli nam se činio kao jedan sasvim običan pripadnik svoje vrste. No, kada smo nakon određenog vremena upoznavanja odlučili odlučnije

pritisnuti polugu gasa, shvatili smo da je DMX 450 mazohist koji to više uživa, što ga vi više maltretirate. Uzbrdo, nizbrdo, lijevo, desno, njen je svejedno, samo da je što brže. Pri brzim prolascima kroz zavoje plijeni svojom stabilnošću i vrlo ga je teško dovesti u situaciju u kojoj će podići svoje unutarnje kotače i tako vam poručiti da ste možda ipak malo pretjerali. Upravljač se, istina, kao i na svakom četverociklu, dosta teško okreće, no zato je tu vrlo snažan motor koji jedva čeka da ga malo podbodete, pa da vam atraktivnim "power-slide-on" pomogne usmjeriti prednji kraj u željenom smjeru. Kako smo dobar dio testa proveli na podlogama prekrivenim snijegom, nije bilo moguće izbjegći opasno proklizavanje nosa, no dovoljno je samo malo dodati upravljač i prednji će kotač ubrzano ponovo zagrasti podlogu i izvesti vas na pravi put. Za zavidnu je stabilnost zaslужan široki trag kotača, kao i kvalitetno izveden ovjes, koji već na prvi pogled ukazuje na to da je Dinli za vrijeme druženja s Polarisom naučio mnogo toga korisnog.

Sama konstrukcija ovjesa je klasična za jedan takav četverocikl i sastoјi se od dvostrukih prečnih A ramena na prednjem kraju i kombinacije oscilirajuće vilice, monoamortizera i krute osovine na stražnjem kraju. Radi se, dakle, o rješenjima koja susrećemo i kod drugih sličnih vozila, s tim da kod Dinlija svi elementi ovjesa djeluju dosta kvalitetno izvedeni. Da se ovdje ne radi o tek tako "sklepanom" vozilu, govori nam i odlično držanje pravca, kao i primjereni mirnoća kod izvođenja skokova.

Ovog Dinilija pokreće tekućinom hlađen jednocilindrični agregat zapremine 448 ccm sa suhim karterom, dvije bregaste osovine i četiri ventila po cilindru

Jedna od stvari koja nas je najviše impresionala je Dinlijeva mogućnost svladavanje prepreka. Kao od šale se penje uz najstrmije uzbrdice, prolazi kroz različite gudure i uopće kroz sve vrste terena koje pred njega možete baciti. Snažan pogonski agregat uvijek ima rezervu snage koja će vas potjerati i do vrhova najviši obronaka, jasno, ako ste dovoljno spretni da sprječite pretjерano proklizavanje stražnjih kotača. Naime, pri svladavanju strmijih uspona stražnji kotač pod "naletom" obilja okretnog momenta vrlo lako proklizi i kada brzina padne ispod kritične točke, počinju s procesom ukopavanja u zemlju. Da bi se to izbjeglo, potrebno je naizmjence prisiskati i otpuštati polugu gasa velikom brzinom i tako glumiti ručni "traction control". Kada svladate taj jednostavni postupak, više vam nije dan uspon neće biti prestrm i nijedan vam se vrh neće učiniti nedohvatljivim.

DMX 450 zasljužuje palac gore za svoje zavidne penjačke sposobnosti i samaritanski karakter kojim nas je gotovo uvijek izvlačio iz kojekakvih nevolja u koje smo bili spremni upasti. Kažemo "gotovo uvijek" jer nema toga što Tajlandanin može "napraviti", a da mi s tim ne možemo negdje zaglaviti i to barem dva puta. No, i te su bezizlazne situacije ipak bile više posljedica naše dječačke značajke negoli stvarnog nedostatka Dinlija koji, shvatili smo to kasnije, nikad nije bio zamislen kao amfibijsko vozilo napravljeno za prelazak rijeke.

Ali dosta smo ga hvallili, sada je vrijeme da mu udijelimo i pokoju dobranamernu packu. Već smo spomenuli opake prednje blatobrane koji nemaju nikakve veze s "obranom od blata" i tek su lijepi, ali i potpuno beskorisni dodatak, osim ako nisu zamisleni kao neki nama nedokučivi aerodinamični element. O njihovoj funkcionalnosti najbolje govori činjenica da su bili prljaviji s vanjske, negoli s unutarnje strane. Riječi po kude zasljužuje i smještaj akumulatora, koji je potpuno nezaštićen od "blagotvornog" utjecaja vode i blata, kao i neki loši spojevi plastičnih oplata, koje su nekako neobično mekane i sklo-

Svojim snažnim motorom i vrlo dobrim performansama DMX 450 će zadovoljiti i zahtjevниje korisnike

ne uvijanju, no možda su baš zato pokazale zavidnu otpornost na oštećenja. Za razliku od plastika, mjenjač je sve, samo ne mekan, tako da je ponekad potrebno upotrijebiti i malo sile da bi ga se uvjerilo da uđe u neku od pet brzina koje su vam na raspolaganju. Srećom, postupak odabiranja hoda unazad lišen je bilo kakvog napora i potrebno je samo rukom podići malu polugicu s desne strane spremnika goriva, te nožnu polugu mjenjača gurnuti prema dolje, odnosno staviti mjenjač u nešto što bi mogli nazvati nultom ili minus prvom brzinom.

Malo je nedostajalo, pa da reknemo da je Dlini, za razliku od većine četverocikala koje smo do-

sad imali na testu, šutke podnio sva naša maltretiranje bez da je jauknuo. Dakle, sve bi bilo lijepo, da kod mijenjanja brzina na niže ili vožnje na jačom gasu nije bilo učestalog gašenja pogonskog agregata, koje nam je dobrano pojelo živce.

Budući se pogonski agregat gorivom smješten napaja putem Mikuni rasplinjača, teško da se radi o nekom spomena vrijednom kvaru. Sve je to najvjerojatnije posljedica toga što smo na test dobili nedovoljno razrađeni četverocikl koji jednostavno nije bio dobro podešen i premijlen za našu torturu.

Tome u prilog ide i činjenica da su nakon malo dodatnog podešavanja na servisu stvari krenule osjetno najbolje, no ipak smo morali još nekoliko puta podešavati prazni hod, a čak ni to nije do kraja riješilo naše muke.

Zbog toga, kao i zbog mjestimično loše završene obrade i još pokoje sitnice, DMX-u je izmakla titula najkvalitetnijeg, ali mu zato s punim pravom predajemo lenu najsnažnijeg četverocikla kojem smo dosad imali na testu.

Sve u svemu, DMX je vrlo dobar sportski četverocikl kojem ne nedostaje mnogo da se pretvoriti u relativno jeftinu racing jurilicu, a najveća su mu prepreka na tom putu već nekoliko puta kudene integralne kočnice, koje projektantima ovog četverocikla nikako ne možemo oprostiti. ■

TEHNIČKI PODACI

Motor: jednocijindrični, četverotaktni

Promjer x hod: 94 x 64,6 mm

Obujam: 448 ccm

Odnos kompresije: 11,6:1

Razvod: dvije bregaste osovine i četiri ventila po cilindru

Hladjenje: tekućinom

Paljenje: elektronsko

Spojka: s višestrukim diskovima u uljnoj kupci

Mjenjač: 5 brzina + hod unazad

Ovjes: naprijed dvostruka poprečna ramena, straga klasična vilica s krutom osovinom i monoamortizerom

Gume: prednje 21x7-10, stražnje 20x11-9

Kočnice: naprijed dva diska i kliješta sa 1 klipišem, straga disk i kočiona kliješta sa 4 klipiće

Dimenzije (u mm) i težina: duljina 1.830, širina 1.090, visina 1.150 osovinski razmak 1.250, težina 205 kg,

Deklarirano: snaga - 46 ks (34 kW) - 8.250 okr/min, max. okr. moment 41,2 Nm pri 7.500 okr/min

Spremnik goriva: 12,5 l

+ performanse, snaga, stabilnost, držanje pravca, bogata oprema

- izrada pojedinih detalja, integralne kočnice, tvrd mjenjač